

Fiskeri- og kystdepartementet
postmottak@fkd.dep.no

Trondheim 23. februar 2011
Vår ref: 332202

Høring – forslag om økt individvekt for settefisk av laks, ørret og regnbueørret (prøveordning)

Vi viser til høringsbrev om ovennevnte av 18. januar 2011. Vi vil i det følgende kommentere en del av de forslag og presiseringer/retningslinjer høringen inneholder.

I utgangspunktet er FHL positiv til at vektgrensen på smolt oppmykes. FHL tillater seg imidlertid å foreslå enkelte endringer i forslaget.

For å kunne produsere fisk på inntil 1 kg i lukkede anlegg på land vil det i mange tilfeller påløpe betydelige kostnader. Dette er kostnader knyttet til investeringer som bedriften naturlig nok vil avveie i forhold til forventede positive effekter. Når Fiskeri- og kystdepartementet (FKD) foreslår at dette skal være en prøveordning, vil forutsigbarheten bli så usikker at en eventuell investeringslyst vil bli kraftig dempet. FHL vil derfor be om at forslagets vinkling mot en prøveordning tas vekk, noe som etter vår mening kun vil ha positive eller nøytrale effekter. FKD vil jo uansett kunne foreslå justering av forskrift i etterkant dersom eksempelvis en evaluering av de innførte endringer tilsier dette.

FHL ser det som positivt at en foreslår å åpne for å forlenge "settefiskfasen" til å produsere fisk inntil 1000 gram. Vi kan imidlertid ikke se nødvendigheten av at dette skal begrenses til 20 % av produksjonen. Hvis dette er interessant for en bedrift så burde en få mulighet til å produsere den smoltstørrelse som passer bedriften best, uansett om det vil være 10 % eller 90 % av produksjonen som overstiger en vekt på 250 gram. Hovedsaken er at dette gjøres innen de rammene bedriften har (eks. utslippstillatelse og vannforbruk), eventuelt at bedriften søker om forandring i rammene hvis det anses nødvendig. Vi kan ikke se noen logisk forklaring for at kun 20 % av tillatelsen skal få lov til å produseres over 250 gram. Vi kan heller ikke se at det vil være negative effekter av at grensen generelt for en tillatelse settes på 1000 gram som maksimum størrelse på settefisk.

Med utgangspunkt i dette ser FHL ikke nødvendigheten av forslaget til annet ledd § 55 hvor dispensasjon blir introdusert hvis en ønsker å produsere større fisk enn 250 gram for hele tillatelsen. En slik regel vil etter vår mening kun belaste saksbehandlerkapasitet, være bedriftsutviklingsfiendtlig og virke byråkratiserende. Som et resultat av at øvre grense generelt for settefisk bør settes til 1000 gram, ber FHL om at en går bort fra "dispensasjonssporet". Enhver bedrift som ønsker å innrette produksjonen sin i en spesiell retning forutsettes å investere i den kunnskap som er nødvendig og å forholde seg til de lover, regler og tillatelser bedriften innehar. Regelverket bør etterstrebe teknologinøytralitet i størst mulig grad og heller sette krav til prosess og resultat. I de

tilfellene bedriftene selv står for utvikling mener FHL at det vil være galt å sette vilkår om at ny kunnskap skal deles. Dette må i så tilfelle være opp til den enkelte bedrift. Det vil stille seg annerledes hvis ny kunnskap blir ervervet ved hjelp av offentlige midler eller andre midler fra fellesskapet. Hvis det offentlige ønsker ny kunnskap på noen områder så forventes det også at det offentlige understøtter FoU for å få denne type kunnskap.

Selv om FHL ikke kan se at det er argumenter som tilsier at en skal begrense mulighetene til å produsere stor settefisk til 20 % av tillatelsen, vil vi påpeke at hvis en slik grense mot formodning skulle settes så må det være tillatt for flere bedrifter å samarbeide om en produksjon. Dvs. at flere bedrifter slår sine 20 % sammen i en produksjonsenhet.

En produksjon av stor settefisk vil etter all sannsynlighet ta utgangspunkt i en smoltifisert fisk som går på sjøvann. Slik forslaget er utformet må dette skje i kar/lukka anlegg på land med oppumping av vann og muligens grader av resirkulering. Hvis en del av bakgrunnen for forslaget er å få ny kunnskap om produksjon i lukka enheter innen økonomisk akseptable rammer, vil vi forslå at det åpnes for at denne type produksjon også kan skje i lukka anlegg i sjø. En kan se for seg lukka anlegg i sjø i nærhet av settefiskanlegget, hvor fisken kan produseres fram til maksimalt 1000 gram. Dette forutsetter selvfølgelig at et slikt anlegg anses som en del av settefiskanlegget og at alle tillatelser er innhentet. Ved å tillate også en slik metode for produksjon i lukkede anlegg så vil dette medføre at en får erfaring med en produksjonsmetode som for tiden er veldig fokusert. Vi kan heller ikke se at en slik produksjon skiller seg vesentlig ut fra om den samme produksjonen hadde foregått i store kar på land. Ved siden av kunnskapsoppbygging vil en også kunne oppnå miljøfordeler på flere områder; mindre energibruk til pumping og mer kostnadseffektiv produksjon. Vi ber derfor om at det åpnes for at dette kan bli mulig.

Rent prinsipielt vil vi anføre at det bør være opp til den enkelte bedrift hvordan de vil benytte sluttproduktet, da selvfølgelig under forutsetning at rammevilkår ikke brytes. FHL mener derfor det er galt å avgrense bedriftens mulighet for videresalg til kun å selge med det formål at fisken skal vokse videre i et påvekst-/matfiskanlegg. Hvis det er etterspørsel etter porsjonsfisk eller at det er bedre betalte markeder enn "matfiskoppdrettssiden" så bør det være opp til den enkelte bedrift om de vil/kan utnytte dette. FHL ber derfor om at det ikke settes spesifikke restriksjoner på bruken av produktet fra et settefiskanlegg.

Med hensyn til en generell opphevelse av vektgrensen på 250 gram i settefiskanlegg (til 1000 gram) og til vårt forslag om også å tillate lukkede anlegg i sjø i nærheten av settefiskanlegget som en del av settefiskproduksjonen, så vil vi henvise til "Gullestadutvalgets" tiltaksforslag 10.17: "*Oppheve grensen på 250 gram for settefisk – friere etablering av akvakultur på land*" og tiltaksforslag 10.16: "*Friere etablering av lukkede anlegg i sjø*". De forslag vi har nevnt ovenfor vil være i tråd med utvalgets anbefalinger her, og vil være bidrag til at næringen som sådan vil få en mulighet til å ha en mer bærekraftig profil.

Oppsummert ber vi om at følgende tas inn/endres i driftsforskriften som et resultat av departementets høring:

- En generell vektavgrensning i akvakulturforskriftens § 55 settes til 1000 gram.
- Som en del av settefiskanleggets tillatelse kan stor settefisk oppdrettes også i lukkede sjøanlegg i tilknytning til settefiskanlegget.
- Det bør være opp til den enkelte bedrift til hvilke markeder eller til hvilken anvendelse en selger sluttproduktet. Salg fra settefiskanlegg kan derfor ikke kun begrenses til videresalg til matfiskproduksjon i sjø.

FHL forutsetter som alltid at enhver produksjon forholder seg til det regelverk som setter rammer for produksjonen, herunder begrensninger/tillatelser fra alle relevante sektormyndigheter.

Vi forutsetter videre at bedriftsfinansiert kunnskapsutvikling er bedriftens eie.

Ved å oppdatere driftsforskriften i tråd med dette vil en kunne oppnå store miljøgevinster; bl.a. mindre eksponeringstid i åpne sjøenheter og derved mindre risiko for sykdom, en mer robust fisk og mindre næringssaltutslipp (kortere tid i sjø). En vil også ha større kontroll på fisken i en periode fram til en størrelse der fisken kan være mer utsatt for sykdom (fram til ca 1 kilo).

Bedriftene vil kunne være mer fleksible og derved oppnå en mer kostnadseffektiv produksjon, og samtidig akkumulere kunnskap og eventuelt videreutvikle konseptet "lukket produksjon".

Dette vil i så tilfelle bety mye for framtidig utvikling av næringen i en mest mulig miljømessig, økonomisk og samfunnsmessig bærekraftig retning.

Med vennlig hilsen

Trond Davidsen
sign

Knut A. Hjelt
sign